

Bet. o. lovf. om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Ændringsforslag

Af indenrigsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 2

1) Paragraffen udgår.

Til § 3

2) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Når Sundhedsstyrelsen bliver bekendt med overtrædelser eller mangler på sundhedsområdet, skal styrelsen orientere vedkommende myndighed i fornødent omfang. Ligeledes skal Sundhedsstyrelsen orientere offentligheden, når særlige sundhedsmæssige forhold gør det nødvendigt.«

Til § 4

3) Paragraffen affattes således:

»§ 4. Indenrigsministeren og andre myndigheder har adgang til direkte rådgivning og anden bistand fra Sundhedsstyrelsen i sundhedsfaglige spørgsmål.«

Af et mindretal (S og SF):

Ny paragraf

4) Efter § 5 indsættes i kapitel 1 som ny paragraf:

»§ 01. Medicinaldirektøren, der skal være læge, er chef for Sundhedsstyrelsen.«

Til kapitel 3

Af et mindretal (S):

5) Kapitel 3, §§ 13-24, udgår, og i stedet indsættes:

»Kapitel 3

Sundhedsvæsenets lokale og centrale patientklagenævn

§ 13. Klager over den faglige virksomhed, der udøves af personer inden for sundhedsvæsenet, indbringes for det lokale patientklagenævn, jf. § 17, i den sygehuskommune, i hvilken den eller de pågældende personer er ansat eller udøver faglig virksomhed. Klager over faglig virksomhed, der udøves af personer ansat af en statslig myndighed, indbrin-

ges dog for det centrale patientklagenævn, jf. § 18.

Stk. 2. Stk. 1 gælder dog ikke for klager, for hvilke der i øvrigt i lovgivningen er foreskrevet særlig klageadgang.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen skal til hensholdsvis de lokale og det centrale patientklagenævn, jf. stk. 1, indbringe sager, som styrelsen finder vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion over for personer inden for sundhedsvæsenet.

§ 14. Såvel de lokale som det centrale patientklagenævn er i deres virksomhed uafhængig af instruktioner om den enkelte sags afgørelse.

Stk. 2. Afgørelser truffet af de lokale patientklagenævn kan indbringes for det centrale patientklagenævn.

Stk. 3. Det centrale patientklagenævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 15. Såvel de lokale som det centrale patientklagenævn kan give udtryk for deres opfattelse af sagen, herunder eventuelt fremsætte kritik over for den pågældende sundhedsperson eller søge iværksat andre sanktioner.

§ 16. De lokale og det centrale patientklagenævn behandler klager over de ved særlig lovgivning autoriserede personer inden for sundhedsvæsenet, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke persongrupper inden for sundhedsvæsenet, som ikke har autorisation efter særlig lovgivning, der i øvrigt er omfattet af reglerne i dette kapitel.

Stk. 3. Indenrigsministeriet kan efter forhandling med de lokale og det centrale patientklagenævn fastsætte regler om, at patientklagenævnenes virksomhed ikke skal omfatte dele af den faglige virksomhed, der udøves af persongrupper, som er autoriseret efter særlig lovgivning. Særlige hensyn skal dog tale herfor.

§ 17. De lokale patientklagenævn, der består af en formand og et antal beskikkede medlemmer, nedsættes af amtsrådene i hver enkelt amtskommune. I Københavns og Frederiksberg kommuner nedsætter kommunalbestyrelserne i forening et patientklagenævn.